

Möte i natten

Vid midnatt satte sig Benny och Gunilla i Mercedesen för att åka till Rottne. De hade ett viktigt ärende på Apoteket. Halvvägs dit hörde de Allans röst från baksätet. Han hade lagt sig där för att sova, för att slippa gå i trapporna till andra våningen. Det hade känts för mycket för de utslitna knäna.

– Jag är ju inte nittio år längre, sa hundraåringen.

Gunilla berättade om sina planer. De skulle ta sig in på Apoteket med hjälp av en nyckel. Gunilla glömde nämligen lämna tillbaka sin nyckel när hon sa upp sig.

Mercedesen kom fram till brottsplatsen. Benny, Allan och Gunilla klev ur. Typiskt nog åkte en bil förbi. Chauffören tittade förvånat på de tre personerna, som tittade lika förvånat tillbaka.

Bilen försvann och det blev tyst. Gunilla visade vägen till personaldörren på baksidan av vårdcentralen.

Hon låste upp. Så smög de in i Apoteket. Där tömde de ett par lådor på antibiotika och stoppade i en plastpåse. Sedan var det bara att smyga ut igen och låsa dörren efter sig.

Klockan halv två på natten var de tillbaka på Sjötorp. Benny och Gunilla hjälpte Allan upp på andra våningen. Strax släcktes den sista lampan i huset.

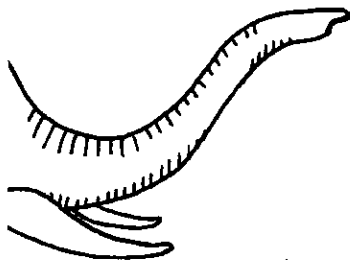
I Braås, ett par mil från Sjötorp, låg en ung man sömnlös. Det var Hinkens lillebror, ledaren för ortens stöldliga. Han var mycket röksugen.

Tre timmar tidigare hade hans cigaretter tagit slut. Han hade glömt köpa nya innan affärerna stängde för kvällen. Först tänkte han hålla ut till morgonen. Men vid midnatt gick det inte längre. Han måste få röka! Varför inte göra ett litet inbrott? Men inte i Braås, där han bodde. Det fick bli Rottne, som låg femton minuter bort.

Hinkens lillebror körde sin gamla Volvo. Sakta gled han in i samhället. Klockan var strax efter tolv på natten. På trottoaren utanför vårdcentralen fick han plötsligt syn på tre människor. Det hade han inte väntat sig. De bara stod där: en kvinna med rött hår, en man i hästsvans och en gubbe som såg ruskigt gammal ut.

Den unge mannen tänkte inte vidare på saken. I stället fortsatte han en kilometer längs samma väg.

Han stannade under ett träd en bit från kiosken.
Sedan försökte han bryta sig in med en kofot.
Det misslyckades. Kioskens ägare hade nämligen
säkrat dörren mot inbrott. Hinkens lillebror
fick åka hem igen, lika röksugen som innan.

Stortjuven och gubbstrutten

Gunilla vaknade först av alla på Sjötorp.
Hon började dagen med att mata Sonja med gräs.
Sedan klädde hon sig fin,
för hon ville vara vacker inför den där Benny.
Hon tog på sig en ljusgul klänning
och gjorde två flätor av det burriga håret.
Sedan satte hon sig i sin röda Passat och
åkte till Rottne för att handla mat.

När hon svängde upp framför Ica-butiken
fick hon en chock. Utanför ingången
lyste Expressens löpsedel mot henne.
På löpet fanns två bilder – en på gubben Julius
och en på gammalgubben Allan Karlsson.

**Polisen misstänker:
100-ÅRING
KIDNAPPAD
av kriminell
LIGA
Jakt i dag på
KÄND STORTJUUV**

Gunilla blev alldeles röd i ansiktet.
Tankarna for åt alla håll.
Hon blev rasande och struntade i att handla mat.
De tre fräcka typerna skulle ut ur huset genast!
Det enda hon köpte var Expressen för att få veta mer.
Ju mer hon läste desto argare blev hon.
Så här stod det i artikeln:

*På sin hundraårsdag på måndagen försvann
Allan Karlsson från äldreboendet i Malmköping.
Polisen misstänker att han har kidnappats
av den kriminella motorcykel-klubben Never Again.
Allt tyder på att den kände stortjuven Julius Jonsson
är inblandad.*

Gunilla fortsatte att läsa. Någon hade sett Allan Karlsson
på en dressin mitt i den sörmländska skogen.
Han hade varit tillsammans med stortjuven
Julius Jonsson och en av medlemmarna i *Never Again*.

Expressen kunde också avslöja att ägaren till gatuköket,
Benny Ljungberg, var försvunnen
just från Åkers Styckebruk där vittnen hade sett
hundraåringen och stortjuven.
Gunilla blev allt mer förvirrad.
Vem hade kidnappat vem?
De verkade ju komma så bra överens allihop?

Gunilla körde hem till torpet i skogen.
Hon tänkte på Benny, som hon höll på att bli kär i.
En kort stund var hon mer ledsen än arg,
men det gick över.

Ingen ska komma här och lura Gunilla på Sjötorp!

När Gunilla klev ur bilen tyckte Benny
att hon såg ännu skönare ut än förut.
Han noterade att hon hade satt på sig klänning
och gjort flätor i håret. Var det för hans skull?

- Min sköna! Välkommen hem! utbrast han.

Gunilla fräste åt honom:

- Era jävlar! Jag vet allt. Och nu vill jag veta resten.
Samling i vardagsrummet. NU!

- Om hon redan vet allt, vad är det då hon vill veta?
muttrade Benny.

- Tyst med dig, sa Julius Jonsson.

Gunilla visade dem framsidan på Expressen,
sedan läste hon högt ur artikeln:

- Nu vill jag veta sanningen! Sedan ska ni ut ur huset!

Benny tittade på Allan som tittade på Julius
som satt och log:

- Stortjuv, sa han. Jaså, man är stortjuv.
Det var inte illa.

Gunilla blev ännu rödare i ansiktet.

Hon sa att han snart skulle vara
en sönderslagen stortjuv om hon inte fick veta allt.

- Ingen lurar mig ostraffat! vrålade hon.

Hon visade sin ilska genom att plocka ner en gammal hagelbössa från väggen. Den gick inte att skjuta med, erkände Gunilla, men den dög till att slå in skallen på gubbar.

Julius Jonssons leende slocknade. Benny stod med hängande armar. Han kände att kärleken var på väg bort.

Till slut började Allan tala. Han bad Gunilla om lite tid. Han behövde ha ett privat samtal med Julius. Gunilla gick muttrande med på detta.

- Men hitta inte på några dumheter! varnade hon.

Allan drog med Julius ut i köket och stängde dörren. Han sa att det var lika bra att dela väskans innehåll på fyra: Allan, Julius, Benny och Gunilla. Då kunde de stanna på Sjötorp över sommaren. Sedan hade nog den där motorcykelklubben tröttnat på att jaga dem.

Julius suckade. Han tyckte att det var dyrt att betala tjugofem miljoner kronor för att ha någonstans att bo över sommaren. Samtidigt förstod han att Allan hade rätt.

Mötet i köket var slut. Allan och Julius gick in till de andra, nu med resväskan på släp. Julius lade upp väskan på bordet i vardagsrummet.

- Allan och jag har bestämt att vi ska dela lika på det här, alla fyra, sa Julius och öppnade väskan.

- Herrejävlar! sa Gunilla.
- Dela lika? sa Benny.

Och så berättade Allan och Julius hela historien, från början till slut.

Benny och Gunilla hade lite svårt att smälta det där med liket som dumpats i en container. Men hon gillade att Allan hade klivit ut genom fönstret och bara försvunnit från sitt gamla liv.

- Jag borde ha gjort samma sak efter en vecka med skitstöveln som jag gifte mig med, sa hon.

Lugnet återvände till Sjötorp. Gunilla tog en ny tur till Rottne. Hon köpte mat, dryck, kläder, tandborstar och en massa annat. Hon betalade allt med femhundredalappar.

Allan Karlsson - tevestjärna

Kommissarie Aronsson pratade med kvinnan som påstod att hon sett Allan Karlsson utanför en bensinstation i Mjölby. Han erkände för sig själv att han hade gjort fel när han struntade i tipset dagen innan. Men det var inget att gråta över nu.

Kvinnan berättade att hon sett gamlingen sitta i en silverfärgad Mercedes. Hon kunde peka ut Allan Karlsson på fotografier från äldreboendet.

Vittnet hade sett Mercedesen lämna motorvägen och ta in på en mindre väg, mot Tranås. De hade alltså fortsatt söderut, men hur långt? Aronssons kolleger hade ringt runt till varje bensinstation i södra Sverige. Ingenstans hade man sett en silverfärgad Mercedes och en hiskeligt gammal gubbe.

Förmodligen fanns sällskapet kvar någonstans i norra Småland, tänkte kommissarie Aronsson. Varken Allan Karlsson eller stortjuven Jonsson hade giltigt pass.

De kunde knappast fly utomlands.

- Tranås, Eksjö, Nässjö, Vetlanda, Åseda ...
och där omkring, tänkte Aronsson. Och sen då?

***

Hinkens lillebror vaknade efter en hemsk natt. Genast åkte han till bensinstationen för att köpa cigaretter. Äntligen skulle han få röka! Vid bensinstationen fick han syn på Expressens löpsedel. Hinkens lillebror drog efter andan. En av bilderna föreställde gubben som han såg i Rottne natten innan!

Han fick så bråttom att han glömde köpa cigaretter, men han köpte Expressen och började läsa. Ju mer han läste desto mer förvånad blev han. Kidnappning? *Never Again?* Brorsan? När han läst klart ringde han till storebror Hinken och berättade att han sett den försvunna hundraåringen i Rottne. Hinken i sin tur skyndade sig att ringa till Chefen i Stockholm.

***

Mysteriet med den troligen kidnappade hundraåringen intresserade folk i hela landet. På kvällen sändes ett teveprogram om händelserna. En halv miljon människor såg programmet, bland dem hundraåringen själv och hans tre nya kamrater. De förstod genast att det var bäst att de höll sig undan ett tag framöver.